

Toto je skutečná pandemie: “260 milionů křesťanů je intenzivně pronásledováno”

- CZ24 News | 30. dubna 2020

Nejhorším státem pro křesťany – státem číslo 1 na seznamu – je severokorejská paranoidní diktatura. “Když jsou v Severní Koreji křesťané odhaleni, tak jsou deportováni do pracovních táborů jako političtí zločinci nebo jsou dokonce na místě zabiti.”

Všechny statistiky a zprávy o globálním pronásledování křesťanů ukazují, že “islámský útisk” je hlavním “původcem pronásledování” křesťanů v sedmi z deseti pro ně nejnebezpečnějších zemích a že v 38 státech z 50 jsou muslimové ve většině nebo zde tvoří značnou část populace.

Část těchto incidentů souvisí s technologickým pokrokem. V Indii (č. 10) – kde “hinduističtí radikálové často útočí na křesťany a jsou za to trestáni mírně nebo vůbec ne – “vláda plánuje zavedení celostátního systému rozpoznávání obličeje. Podobná situace je i v Číně (č. 23)...” — World Watch List 2020, Open Doors.

Zřejmě nejvíce znepokojujícím trendem je to, že počet pronásledovaných křesťanů neustále rok od roku roste...

Zastaví se někdy tento trend a obrátí se, anebo se bude dále prohlubovat a rozšíří se i do zemí, kde je dosud náboženská svoboda a rovnost?

Podle zprávy World Watch List 2020 sestavované každoročně nevládní organizací Open Doors je pro křesťany nejhorším státem na světě severokorejská diktatura. “Když jsou v Severní Koreji křesťané odhaleni, tak jsou deportováni do pracovních táborů jako političtí zločinci nebo jsou dokonce na místě zabiti.” Na snímku: vojáci v severokorejském Pchjongjangu 16. prosince 2019.

Globální pronásledování křesťanů dosáhlo nevídaných rozměrů: Zpráva World Watch List 2020 publikovaná nedávno nevládní organizací Open Doors bije na poplach: “Na celém světě je nyní intenzivně pronásledováno 260 milionů křesťanů.” V této každoročně vydávané zprávě je vybráno a seřazeno 50 zemí, ve kterých jsou křesťané pro svou víru nejvíce pronásledováni.

A dále: “Z důvodů souvisejících s vírou bylo zavražděno 2 983 křesťanů. Průměrně tedy bylo pro svou víru každý den zavražděno 8 křesťanů.” “Bylo napadeno 9 488 kostelů a křesťanských budov” a “3 711 křesťanů bylo zadrženo bez soudního příkazu, zatčeno, odsouzeno a uvězněno.” (Poznámka: všechny citace v tomto článku jsou ze zprávy World Watch List 2020.)

Nejhorším státem pro křesťany – státem číslo 1 na seznamu – je severokorejská paranoidní diktatura. “Když jsou v Severní Koreji odhaleni křesťané, tak jsou deportováni do pracovních táborů jako političtí zločinci nebo jsou dokonce na místě zabiti.”

Všechny statistiky a zprávy o globálním pronásledování křesťanů ukazují, že “islámský útisk” je hlavním “původcem pronásledování” křesťanů v sedmi z deseti pro ně nejnebezpečnějších zemích a že v 38 státech z 50 jsou muslimové ve většině nebo zde tvoří značnou část populace.

Převážná většina těchto muslimských států se řídí nějakou formou islámského práva šaría. Buď je toto právo vynucováno přímo vládou, nebo samotnou společností, ale nejčastěji vládou i společností zároveň. Společnost – zejména členové rodiny – mají sklon být při uplatňování práva šaría

fanatičtější. Následuje stručná charakteristika sedmi muslimských zemí, které se umístily v první desítce:

- Afghánistán (č. 2) je "islámská společnost, kde křesťanství existuje v podzemí." Nejen, že je "nezákonné, aby Afghánec opustil islám", ale členové rodiny jsou často prvními, kdo odpadlíky napadnou nebo je zavraždí.
- V Somálsku (č. 3) je "konverze ke křesťanství považována za zradu." "Členové rodiny a vůdci klanu odpadlíky týrají, zastrášují nebo dokonce zabíjejí." Islámské hnutí "mladých bojovníků" aš-Šabáb vraždí křesťany "na místě, hned jakmile je objeví."
- V Libyi (č. 4) "neexistuje svoboda projevu, není tam s křesťany zacházeno rovnoprávně, jejich církve nejsou uznávány a není tam možné stavět žádné kostely."
- Pákistán (č. 5) "je zemí, ve které působí řada radikálních islámských skupin", které "pravidelně útočí" na kostely. Jak v očích vlády, tak v očích obyvatelstva "jsou křesťané druhořadými občany. Státní zákony proti rouhání vůči islámu jsou proti křesťanské menšině nepřiměřeně uplatňovány, což znamená, že je téměř nemožné a nebezpečné hlásit se veřejně ke své křesťanské víře."
- V Súdánu (č. 7) "vláda křesťanským lídrům vyhrožuje nebo je rovnou zatýká. Byla zbořena řada kostelů. Islamističtí radikálové křesťany brutálně napadají, zejména v horském regionu Nuba, kde byly tisíce křesťanů zavražděny nebo vysídleny."
- V Jemenu (č. 8) "umožnila občanská válka radikálním islámským skupinám rozšířit své operace v určitých oblastech, což vedlo k únosům a vraždění křesťanů. Veřejné křesťanské aktivity jsou zakázány a opuštění islámu nezákonné. Muslimům, kteří se rozhodnou následovat Ježíše, hrozí trest smrti."
- V Íránu (č. 9), který "se řídí islámským právem,... jsou práva a profesní možnosti křesťanů silně omezeny... je nezákonné vydávat křesťanskou literaturu a pořádat bohoslužby v jazyce farsí [perštině]. Odpadlíci od islámu jsou vládou pronásledováni."

Některé smutně proslulé trendy vývoje jsou opět na vzestupu. Křesťané v subsaharské Africe jsou "stále více ohrožováni islámskými extremistickými skupinami":

V Burkině Faso (č. 28, vzestup o 33 míst oproti roku 2019), která byla dlouho známá svou náboženskou tolerancí, křesťané tvrdí, že bojují o přežití. V zemi byly zavražděny desítky katolických kněží. Zavraždění nebo unesení násilnickými islámskými bojovníky byli rovněž protestantští pastoři a jejich rodiny. Na konci roku 2018 řekl prezident Mali (č. 29), že existence jeho země je kvůli islámským džihádistům ohrožena. Středoafrická republika (č. 25) je v ustavičném chaosu částečně kvůli bojům s povstaleckými islámskými bojovníky, z nichž mnozí útočí na křesťany. A Kamerun (č. 48) čelí násilí na severu země – který stále zůstává pevností hnutí Boko Haram [které společně s muslimskými pastevci etnické skupiny Fulbů vraždí křesťany v Nigérii (č. 12)].

Militantní islám se objevil také v oblastech, kde bychom jej nečekali. "Na Srí Lance (č. 30; v roce 2019 byla ještě č. 46) zemřelo 250 lidí a více než 500 jich bylo zraněno při útocích na katolické a protestantské kostely a hotely o Velikonoční neděli 2019." Maledivy (č. 14) – mezi lidmi vnímané jako krásný ostrovní stát a turistická destinace – jsou baštou práva šaría:

Ústava Malediv vyžaduje, aby všichni občané Malediv byli muslimové. V důsledku odpadlictví od islámu může být dotyčný zbaven svého občanství a potrestán podle práva šaría. I zahraniční pracovníci, kteří jsou křesťany, jsou pečlivě sledováni, což činí církevní život neobyčejně obtížným a tento prakticky neexistuje. Církve jsou zakázány zákonem a nosit Bibli na veřejnosti není dovoleno. Země je tak přísně kontrolována islámským zákonem, že Bible ani není plně přeložena do rodného jazyka většiny obyvatel Malediv.

Alžírsko si pohoršilo o pět míst – posunulo se z 22. místa v loňském roce na 17. místo v roce 2020 –

kvůli systematickému zavírání protestantských kostelů. V několika případech byli křesťané násilím vyhnáni uprostřed bohoslužby. Také tlak ze strany rodiny zůstává intenzivní zejména vůči křesťanům, kteří byli dříve muslimy.”

Kromě “útlaku ze strany islámu” jsou křesťané pronásledováni a napadáni po celém světě více než kdykoliv předtím. Část těchto incidentů souvisí s technologickým pokrokem. V Indii (č. 10) – kde “hinduističtí radikálové často útočí na křesťany a jsou za to trestáni mírně nebo vůbec ne – “vláda plánuje zavedení celostátního systému rozpoznávání obličeje. V Indii bylo zaznamenáno nejméně 447 potvrzených incidentů násilí a zločinů z nenávisti vůči křesťanům. Existuje obava, že zvýšená míra sledování odhalí daleko více těchto útoků.”

Podobně Čína (č. 23), která usiluje o to, aby všechna náboženství včetně křesťanství “dodržovala stranickou linii komunismu”, “zavádí celostátní systém sociálního kreditu, podle kterého orgány plánují odměňovat ‘dobré’ občanské chování a trestat to ‘špatné’”:

Jedna komunita se již údajně rozhodla postihnout sankcemi ty, kteří “ilegálně šíří křesťanství”. Je snadné pochopit, jak by mohla být použita technologie sledování společně se systémem sociálního kreditu k tomu, aby byl každodenní život velmi obtížný pro každého, koho čínská vláda považuje za nedostatečně “čínského” – tedy i pro křesťany.

Zřejmě nejvíce znepokojujícím trendem je to, že počet pronásledovaných křesťanů neustále rok od roku roste: “260 milionů křesťanů je intenzivně pronásledováno,” bje na poplach nová zpráva World Watch List 2020. To představuje nárůst o 6 % oproti roku 2019. Tehdy čelilo pronásledování 245 milionů křesťanů. A to byl nárůst o 14 % oproti roku 2018, kdy bylo pronásledováno 215 milionů křesťanů.

Zastaví se někdy tento trend a obrátí se, anebo se bude dále prohlubovat a rozšíří se i do zemí, kde je dosud náboženská svoboda a rovnost?

Raymond Ibrahim je autor nové knihy Sword and Scimitar: Fourteen Centuries of War between Islam and the West (Meč a turecká šavle: Čtrnáct století války mezi islámem a Západem)